

גליין סיים את הכלכלנים

משלושת המנהיגים הודו

ס: "סטנלי הרגוליס"

ישיר היה סגנון

הקשה היה מאה

לא יינתנו להם. לא זקוק להם. מצוין, והוא

וקים קצרים. צה בצורה על

ראש הממשלה שתצא מפיו.

יתי רחב וחברי

ס של הכנסת תעלם

יגוד לנגיד ייצור, כבר

שן לכניסתו ייצב עם

התקשורת. גם בינ"ל, תהיה

דו. בצורה

ברטיס הביקור קציני, ריבית,

אלו של שר שא הריבית,

ד לריבית ממשלה, כדי

בית של בנק על השכר, יובל

הם יגלו מהר אוד ובצורה

היה הקיר בנק. פישר

זתיות, הבעיות

ליו הוא יישפט

שלו, הוא הפיכת

שהיה בחלק זפכה רבתי

ק חדש לבנק זלק מהמהפכה.

ג'ונתן גלייטר, ניו יורק טיימס

התנועה לעצירת חוק סרביינס אוקסלי

כי אינו מזדהה עם מנהלים המבקשים להקל את הנטל בטענה שיש מעט תפוחים רקובים בחבית, "אני טוען שרבות מהבעיות הן מערכי תיות", הוא אומר.

בעיות נוספות בהן התמקדו מנהלים הן שמרנות רואי החשבון - הדורשים גילוי פרטים חסרי השפעה - מכיוון שהם חוששים מתביעות, העובדה שעמידה בסעיף 404 גודלת זמן הדרוש לפעילות יצרנית, טענת מנהלים בחברות קטנות שאמרו כי אינם צריכים לעמוד בדרישות דומות לאלו של חברות בעלות משאבים רבים וכמה חברות שהתלוננו שהקשרים עם המבקרים החשבוניים נפגעו.

נציגת קרן הפנסיה של אוהיו טענה כי חברות מסוימות ינסו להחליש את סעיף 404 לאחר שהאווירה הציבורית תהיה ידידותית יותר. "אם החברות יצליחו לשחוק כמה מההגנות שהועמדו לטובת המשקיעים, זה לא יהיה טוב", היא אמרה.

לפי התחזיות תקטן ההוצאה ב-46% השנה, בשל היכרות טובה יותר עם סעיף 404. למרות התחזיות החיוביות, נראה כי הרגולטורים לקחו ללב את התלונות. ויליאם מקדונלד, יו"ר מועצת הפיקוח החשבונאי של רשות ני"ע, אמר בכנס כי המועצה צריכה לשקול דרכים להנחות חברות לגבי מילוי סעיף 404. בחודשים הבאים.

התנועה השקטה נגד סרביינס אוקסלי קשורה אולי להצעת חבר הקונגרס הרפובליקאי, רון פול, לבטל את סעיף 404. לדבריו, "הסעיף גרם לחברות זרות לצאת מהשוק האמריקאי ובכך פגע בצמיחה הכלכלית". נציגי משקיעים מוסדיים הרגישו כי הם משלמים את החשבון בשמחה. נציגת קרן הפנסיה של מדינת אוהיו אמרה כי מוקדם לשנות את החוק. "בנקודה זו התועלת רק מתחילה להתממש, וכמובן שהשנה הראשונה קשה יותר מבחינת עלויות". סקוט ניוקוויסט, מנכ"ל חברת הייעוץ בורד גאברננס טרוויסו, אומר

המגזר העסקי באמריקה אינו נרתע מהפיתול כוח פוליטי - גם כאשר מדובר במנהלים המובילים למעצר באזיקים. בשבוע שעבר התלוננו נציגי חברות שנסאפו בווינגטון, אל מול שולחן עגול שקיימו הרגולטורים, על העלות הכבדה של חוק סרביינס אוקסלי - הרפורמה בדיווחים הפיננסיים. אף אחד לא ביקש לבטל את החוק, שהועבר ב-2002 בעקבות גל של שערוריות פיננסיות. אבל כולם התמרמו על עלות העמידה בו. סעיף 404 בחוק ספג ביקורת קשה במיוחד. הסעיף מחייב חברות לשערך את אמצעי הבקרה הפנימיים בחברה, ולדבריי בכירים שהשתתפו בכנס, העמידה בו היא היקרה ביותר.

מחקר של ארגון פייננשל אקזקטיבס אינרנשיונל, שכיסה 217 חברות, גילה כי חברות הוציאו בממוצע 4.36 מיליון דולר כדי לעמוד בסעיף. סקר אחר, שבחן 90 חברות - מצא כי החברות הוציאו בממוצע 7.8 מיליון דולר על מילוי הסעיף - 0.1% מהכנסותיהן,

אליהו ג'רני

אוניברסיטה קואופרטיבית

מנהל את עצמו ואת סביבתו, בשעה שכלל חברי הסגל קובעים במשותף את דרכה של האוניברסיטה, ובוחרים מתוכם את ממלאי תפקידי הניהול והניהול.

פתרון משותף לשתי הבעיות - החוב הפנימי וקשיי הניהול - עשוי להתאפשר בדרך של הגדרת האוניברסיטה כתאגיד קואופרטיבי, ווי, הנמצא בבעלות עובדיו. הגדרת חברי הסגל כבעלי מניות בקואופרטיב תסדיר במידה נחיה ערך כלכלי ממש את החוב האקטוארי כלפיהם, ומתכונת הניהול הקואופרטיבית הינה טבעית לאוניברסיטה שבה נדרש כל חבר סגל בכיר להיות אישיות אקדמית עצמאית. בנוסף, התאגדות כקואופרטיב תחזיר לקהילת אוניברסיטת תל אביב את האחריות הקולקטיבית ואת גישת הניהול הוהירה אך ההחלטית. אלו יביאו לחיזוקה של האוניברסיטה בעידן של תמורות, ויאפשרו לו למלא את ייעודו.

המחבר הוא פרופסור חבר בפקולטה להנדסה של אוניברסיטת תל אביב

לעבודתם כחברים מן השורה. מתכונת זו איפשרה מיצוי של הכוחות האקדמיים תוך שמירה על איוון נכון בין המימדים השונים - המרעי, החינוכי והציבורי - והיא זו שהביאה את האוניברסיטה להנהיג

לא ניתן להנהיג אוניברסיטה ציבורית גדולה ומורכבת כאילו היתה מפעל תעשייתי

ניברסיטה לתפארתה בימיה הטובים. הרפורמה בעקבות דו"ח מלץ הפרידה את ההנהלה מהרובד הרחב של כלל חברי הסגל האקדמי הבכיר, הבעיה היא שלא ניתן להנהיג אוניברסיטה ציבורית גדולה ומורכבת באופן ריכוזי, כאילו היתה מפעל תעשייתי. נכון לעשות זאת דווקא באופן מבוזר כפימרידה הפוכה, שבה כל אחד מחברי הסגל הבכיר

נתונים שפורסמו בעיתון הכלכלה והעסקים של ה-TheMarker ב-1 באפריל 2005, מצביעים על גירעון אקטוארי של אוניברסיטת תל אביב הנאמד ב-3 מיליארד שקל. בנוסף יש לאוניברסיטה חוב עתק לכל אחד מחברי הסגל האקדמי הבכיר שלה ולגמלאיה - יותר ממיליון שקל בממוצע לכל חבר סגל.

במקביל מתפרסמות ידיעות לפיהן נתונה האוניברסיטה זה שנים בקשיי מנהיגות וניהול. קשיים אלה אינם נובעים בהכרח מכשלים אישיים, וניתן לייחס אותם לליקויים מבניים. יישום דו"ח מלץ גם לועזוע במרקם הניהול של האוניברסיטה. באופן מסורתי היו כלל חברי הסגל האקדמי הבכיר שותפים לקביעת דרכו של המוסד. שותפות קואופרטיבית זו באה לביטוי במתכונת הניהול באמצעות ועודות, להן תרמו כלל חברי הסגל תוך כדי עברותם האקדמית. חברי הסגל גם בחרו מתוכם את ממלאי התפקידים - דקאן, רקטור, נשיא וכיו"ב - כממלאי שליחות, שבסיומה שבו

בעקבות הידיעה: האוצר שוקל הפחתת המע"מ והעלאת המס על רווחי הון

הכתבה: לישראלים משתלם בחו"ל, לא תמיד זה אפשרי

למה להפיל את הנורסה?

העמד הביניים קורס

כל הכבוד לנתניהו

עזר נכון, הפחתת המע"מ תסייע לצמיחת המשק; כל הכבוד לנתניהו

בקניית מכונית ואחזקתה: בחיי שוב גם ניתן לראות שקניית מכונית ואחזקתה בישראל יקרה